

REJSEDAGBOG

Livsnydernes rundtur i Island
Tirsdag d. 30. juni 2015 til lørdag d. 18. juli 2015

1. DAG TIRSDAG DEN 30. JUNI 2015

Bliv blæst omkuld på 8. dæk!
I solskin og vindstyrke 25,9 M/S ~ sekundmeter.
Stil dig i stævnen af MS Norröna og mærk den stærke og dog lune vind.
Lad dig fornøje... i 'safety' forstås.

Sikken indledning på en pragtfuld kultur og naturskøn rundrejse i egen bil Island rundt ad Ring Road 1 med afstikkere hist og pist og ud på det lange smalle næs, Snæfellsnes og langt ud i det ældste Island, Vestfjordene, inden cirklen blev sluttet i Seyðisfjörður. Skønt at have egen bil med, så vi uden begrænsninger kunne medbringe, hvad vi havde lyst til og kunne forud se behov for.

Allerede i januar 2015 begyndte vi at planlægge vores bilrejse til Island, og valgte at sejle med Smyrill Line, så vi kunne få egen bil med. Valgte også Smyrill Lines Explorer Light tur inkl. ruteforslag og planlagte overnatningssteder. Det var sådan lidt luksus for os, vi er ellers vant til selv at planlægge ruter og overnatninger, og har gjort det på mange af vore rejser rundt om i verden, bl.a. Australien, USA incl. Hawaii, Lapland, Grønland og Svalbard.

Vel ombord 'flyttede vi ind' i god udvendig kahyt med dobbeltseng – og slog os ned med mad og drikke på soldækket på 8. dæk i den skønne, varme sol. Sigtbarheden var god og vi nød de første mange timers sejlads udenfor med udsigt agterud til Danmark og snart til Norges vestkyst.

Aftenen bød på en helt speciel og dejlig oplevelse. En times afslapning i udendørs hot tub, med udsigt udover det mægtige Atlanterhav. Frisk oppumpet, opvarmet saltvand, så salt at jeg bare kunne flyde rundt og slappe af i krop og sjæl. Det var alle pengene værd, 199,- kr. for en hel time, og så var karret helt vores eget. Der var oven i købet også en varm ferskvandsbruser, stadig udenfor, så vi kunne få saltvandet skyllet af efterfølgende.

Derefter var det dejligt at krybe under dynerne, lukke øjnene og lade kaptajnen sørge for nattens sejlads. Bløde bølger rullede ganske let med os.

2. DAG ONSDAG DEN 1. JULI 2015

Vågner op med udsigt til Shetlandsøerne. En masse øer, som ser fuldstændig ufremkommelige ud. Efter Shetlandsøerne kom der lidt skum på bølgerne, der blev til lange dønninger. Vi måtte lige finde vores 'sø ben' frem fra vores mange sejlture land og rige rundt i vores egen båd, da vi spankulerede afsted med morgenkaffen. Flot og rigelig morgenbuffet.

Og midt i morgenkaffen, mens vi sad og skuede udover det endeløse hav, ja, så skete det! To hvaler passerede tæt forbi på vej sydover. I flere minutter kunne vi følge dem, når rygfinnerne skød op af vandet. Dejlig oplevelse.

Tøj til turen - planlægning
Hvor koldt bliver det i Island? Hvad skal vi have med ombord? Sejlturen varer 48 timer... Hvis vi skal spise på restaurant, skal man så klædes om? Der er så fine fotos i brochuren af restauranterne. Vi er mest til fritids/vandretøj. Vi medbragte varme jakker/vinterfrakker, uldent undertøj, regntøj og overtræksbukser og et sæt 'restaurant tøj'. Og sådan blev færgetasken pænt fyldt op! Og det var alt rigeligt!

Som dagen skred frem, blev vi rigtig glade for vores varme vinterjakker, huer og lune sko. Det blev nemlig tåget, diset, blæsende og ind i mellem regnvejr. Vi trak 2 dæksstole ind under halvtaget ved Sky Bar på 8. dæk og sad lunt og godt i tørvejr. Læste, småblundede, skrev dagbog, spiste chips og frugt og ved 17-tiden dukkede Færøerne frem af tågen. Stod på 8. dæk i regnvejr og tordennevr og så på Torshavn, smukt beliggende mellem klipperne. Mange røde huse med græs på taget.

Det kan varmt anbefales at bestille Hot Tub nr. 3 med 180° betagende udsyn til de mange Færøske øer, vi sejlede mellem ved afgang fra Færøerne. Bestil til 1/2 – 1 time efter afgang fra Torshavn. På forunderlig vis klarede det op og så sad vi der og dampede i det varme saltvand, mens det blæste og regnede og folk gik forundret forbi med hætter og jakker snøret godt til i kulden. Det var en betagende smuk oplevelse, som ikke blev ringere af, at Mogens serverede ægte champagne for mig i skønne (plastic) champagne glas hjembragt fra vores sidste vidunderlige rejse til Maui – en af Hawaii øerne.

3. DAG

TORS DAG DEN 2. JULI 2015

Op kl. 06.00, brusebad, pakke sammen. Kahytten skal forlades kl. 7.30. Men længe inden da sad vi ved morgenkaffen i MS Norrönas Buffet Restaurant ved et topersoners vinduesbord. Kort og rutebeskrivelse kom frem igen, og vi gik dagens rute nøje igennem. Drøftede eventuelle afstikkere og enedes om, at vi nu lige må vænne os til at køre i Island og på islandske veje, hvor fartbegrænsningen er 90 km/t. Vi glæder os, og ser frem til at Seyðisfjörður dukker ud af tåge og dis. Sørejsen fra Hirtshals til Seyðisfjörður er på 1.852 sømil ~ ca. 3.500 km. Ikke sært det tager et par døgn. Kan slet, slet ikke forestille mig, hvordan den norske vikingehøvding Erik den Røde omkring år 950 har været i stand til at foretage omtrent samme rejse. Hvordan været i stand til at beskytte sig mod vejrliget og opbevare mad og drikke til den lange farefulde rejse. Stor respekt for Erik den Røde og hans medvikinger!

Vejrudsigten for Island i dag: 7° overskyet og let tåge og regn!

Kl. 9.30 dukkede Seyðisfjörður op og solen skinnede på smukkeste vis og fritlagde toppen af 1085 m høje Bjölfur med sne på toppen. Og overraskende for os, i juli måned, ja så var der sne på rigtig mange fjelde.

Mange mennesker og kufferter og pakkenelliker gav lidt kaos på 5. dæk. Nogen af os skulle længere ned på 4. dæk til vore biler og andre stod i venteposition til at gå fra borde. Ret tidligt havde vi parkeret vores bagage på dæk 5, så det gik helt uproblematisk for os at komme ned i bilen.

Solen skinnede og bød velkommen til Island og det samme gjorde de islandske toldere efter lidt ventetid.

Køreturen op til Fjarðaheiði passet var smuk og stejl og der var en betagende udsigt nedover Seyðisfjörður og MS

Norröna! Vi kørte langs elven Fjarðará, der siges at have 25 vandfald. Ved det største Gufufoss gjorde vi stop, sammen med rigtig mange andre fra MS Norröna, der også var på vej på eventyr.

I 620 meters højde kørte vi flere kilometer ad en smal asfalteret vej henover Fjarðaheiði mosen med en vidtstrakt imponerende udsigt inden vi landede i byen Egilsstaðir... ligesom alle de andre. Byen summede af aktivitet. Bag ved Netto butikken i samme bygning, dog gemt lidt væk, fandt vi computerbutikken, hvor vi fik købt et SIM-kort til vores router (eller til en telefon), så vi er selvforsynende med internet undervejs.

Vi kørte mange kilometer ad snoede, smalle veje rundt om, ind i og ud af smukke, smalle fjorde omkranset af høje, stejle fjelde. Fjelde og vandfald så betagende, mangfoldige og majestætiske og efter en stund holdt vi op med at udbryde, 'ih, åh, næh, se lige der' for natursceneriet fortsatte bare, og vi var midt i Islands vidunderlige natur.

I Stöðvarfjörður, en lille uanseelig by med 203 indbyggere, besøgte vi Petra's Stensamling. Jeg blev fuldstændig stum. Her gik jeg og troede, at jeg havde samlet mange sten til huse fra ind- og udland.... Men her var en islandsk kvinde, der det meste af sit 90-årige liv havde samlet sten og mineraler nærmest fra 'sin egen baghave'.... Der var sten og krystaller overalt, så smukke og flotte, i endeløse rækker samlet siden 1946. Den samling er absolut et besøg værd.

Inden vi fandt vores Hotel Främtid i Djúpvorgur nåede vi også at se en stor flok rensdyr og jeg påstår, at vi havde set et sted mellem 500-1000 vandfald, det ene højere, lavere, bredere og smallere end det andet. Hotel Främtid er et hyggeligt, smukt beliggende overnatningssted i et lille fiskerleje. Det kan varmt anbefales.

4. DAG FREDAG DEN 3. JULI 2015

Klart vejr, sol der titter frem. Flot køretur, hvor vi atter blev beriget ved synet af smukke vandfald, stejle og farverige fjelde og minsandten et vejskilt plantet midt på vejen på en bakketop! Med anvisning om at holde til højre... og det gjorde vi så!

Bjergpasset over Almannaskárd var lukket pga. fare for stenskred på den stejle vej nedad. Der var da også angivet stigninger på henholdsvis 8 % og 16 %. Så vi tog tunnelen i stedet for og fortsatte sydpå ad Ring Road 1.

Vi tog på en lille afstikker ad grusvej 985 lige nord for Smyrlabjörg. Netop kommet godt i gang med den 22 km lange grusvejstur ind til gletcheren, så lød der pludselig

et højt smæld, efterfulgt af rumlende lyde, som sten, der slog hårdt op på bunden af bilen! Hva' var nu det? Så fik vi alarm 'check battery'. Nu var gode råd dyre. Mogens kunne intet se inde i motoren ej heller under bilen.... Ligeså stille vendte vi op og kørte tilbage til Ring Road 1. Så røg motor-temperaturen op i det røde felt!... Så måtte vi stoppe helt op, tænde havariblinket, lukke motorhjelmene op og der holdt vi så få kilometer fra gården Smyrlabjörg. Stemingen i bilen blev en anelse trykket....det viste sig dog efterfølgende, at vi ikke havde nødig at bekymre os....

Vi ringede til SOS International vejhjælp (man er dækket via sin kasko forsikring). De var yderst professionelle, hjælpen kom, alt var koordineret og vupti var bilen færdig.

5. DAG LØRDAG DEN 4. JULI 2015

Vi traver en lang formiddagstur langs havnen og vådområderne med masser af fugle. I løbet af nogle timer er solen fremme og en del dis fortrængt. Vi kan ane Vatnajökull i det fjerne på vores tur rundt langs vandet.

Solen skinner, Mogens hoster og jeg tager solcreme på.

Selvfølgelig måtte vi sejle en tur på Jökulsárlón, Islands dybeste sø, 248 m dyb. Søen ligger for foden af gletcheren Breiðamerkurjökull. Masser, masser af flotte isbjerge sejlede vi imellem i en amfibie båd (båd med hjul, der transporterede os fra landjorden og ud i søen).

Vi fik også lige lov at smage et stykke gammelt gletcheris, helt klart og fyldt med luftbobler, der nærmest prikkede i munden. Den oplevelse må man give sig selv. Det er et 'must'!

Ad en 2 km lang grusvej nåede vi frem til Svinafellsjökull gletcherens længste gletcherunge. Det var et prægtigt skue. Vi kunne høre hvordan det knitrede i de store iskolosser, hvoraf de forreste var helt sorte og foran disse en stor dyb gletcher sø. Ikke noget med at gå tæt på kanten her!

Dernæst mange kilometer igennem Brunarauns og Eldrauns lavamarker – fra vulkanen Lakis udbrud i 1783-84. Området dækkede 565 km² og betragtes som det største udbrud i historisk tid. Mere end 20 gårde måtte forlades og mere end 9.000 islændinge døde af følgesygdomme forårsaget af asketågen. Ganske voldsomt.

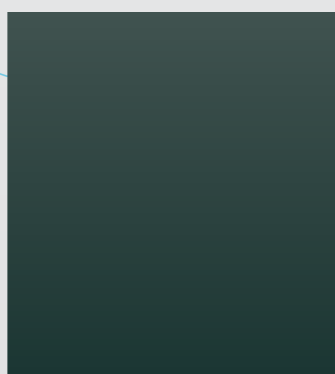
Ifølge vores rutebeskrivelse skulle vi komme 'til et dejligt sted', hvor vi skulle kunne se søpapegøjer. Gættede på, at det var det ensomt beliggende 277 m høje bjerg Pétursey – flot var bjerget, men ingen søpapegøjer at se.

Men ét af Islands højeste vandfald – Skogafoss, 60 m højt, det var nemt at finde og helt bestemt en 'must see' attraktion.

Og nu bliver det svært at 'rate' det næste vandfald – Seljalandsfoss, for det syntes endnu flottere... Seljalandsfoss, også et af de højeste vandfald i Island. Det magiske ved Seljalandsfoss udover synet, mængden af vand og den uendelige buldren, det er traveturen op og bagom Seljalandsfoss. Det var smukt og enestående og vådt! Det var ekstra fint, at vi kom sidst på eftermiddagen, for så stod solen direkte ind på Seljalandsfoss. Det var meget smukt! Det var en 'must, must see' oplevelse.

Og det blev alligevel, trods nedskæring af planlagte oplevelser og mange kilometers kørsel en pragtfuld dag. Vi landede på Selfoss Hotel. Et stort moderne hotel, hvor vi fik et skønt dobbeltværelse med udsigt til floden Ölfusa. Her var det dejligt at lande, her nød vi at bo, især grundet udsigten til floden.

Selfoss er en storby i Island med 6.767 indbyggere, ca. på Kertemindes størrelse, og vi så både Jysk Sengetøjlager, Tigerbutikken, Dominos Pizza, Subway og Kentucky Fried Chicken og Netto!

6. DAG SØNDAG DEN 5. JULI 2015

Dejlig nattesøvn i stor dobbeltseng. Dagen starter med lidt regnvejre og tunge skyer. I dag skal vi køre ind i landet og finde, ja, gæt engang – en del vandfald!

Vi kørte 20-30 km på en grusvej igennem gammelt lava område. Hele tiden med udsigt til vulkanen Hekla. Hekla er 1491 m høj og den mest berømte vulkan på Island. Bjergkammen strækker sig over 4 km. Der er registreret mindst 18 udbrud – det første i 1104 og det seneste i år 2000.

Fossabrekkur var en lille smuk grøn oase midt i lava slagterne ved en lille flod. Fint sted til lille pause. Ad en ikke afmærket, meget lille grusvej, fandt vi ind til Tröllkonalaup, et gigantisk imponerende vandfald. Også dette er et 'must see'. Enestående. (Og jeg har ellers set mange vandfald overalt i USA og endda også på Hawaii øerne). Vi syntes næsten Tröllkonalaup ligner lidt Niagara Falls, om end i mindre målestok. Der er 3 fald, præcis som i Niagara og de ligner! Kom selv og kig!

Og så brød solen frem udover lavamarkerne.

Haifoss vandfaldet fik os også til at tabe kæben. Enestående flot – på den anden side af en dyb slugt buldrede det 122 m høje vandfald lodret ned, udover klippekanten. Skulle angiveligt være Islands 2. højeste vandfald. Det er absolut værd at køre de små 10 km ad en temmelig udfordrende grusvej!

Haifoss flankeres af flere smukke side vandfald. 'Must, must see!' På tilbagevejen en kop kaffe og en klejne på Café Högskolar, ude midt i 'nowhere'. Vi spurgte caféejeren til råds 'Kunne vi køre til Gjáin og Stöng ad denne 'udfordrende' vej?' – Hun åbnede døren, kiggede vurderende på vores bil og mente nok det gik an, trods det var 'the road to hell' visse steder!

Javel så....men det måtte vi da efterprøve, og det var alle rutcheturene og hoppen op og ned og slingren uden om huller og sten, værd! At komme til Gjáin, en kløft med skønne vandfald, flotte klippeformationer og grønne græsser, var en fryd for øjet og oplevedes som en lille bid af paradiset.

Så frodigt og smukt, lige der midt i lava området. Jeg fik lyst at synge: 'Her vil jeg bygge og her vil jeg bo'..... Det er en 'must, must, must see!' oplevelse.

For at komme til de udgravede ruiner af Stöng, en gård begravet af lava og aske under Heklas udbrud i 1104, så skulle vi krydse floden Rauða ved et vadested! Ved flodbredden tog vi bestik, vadehøjde 40 cm, mon det her gik an? Så kom en lidt højere 4-hjulstrækker og kørte igennem. De ventede på os på den anden side.... Og så afsted. Det gik fint. Tak for den opmærksomhed og betænksomhed fra den islandske bil. Det har vi i øvrigt mærket flere gange, man stopper op og spørger, om der er hjælp behov. Et venligt, imødekommende og hjælpsomt folkefærd, de islændinge.

Dagens sidste vandfald, blot få hundrede meter af vejen, det måtte vi også have med. Hjálparfoss, endnu et fantastisk smukt vandfald. Denne gang et tvillinge vandfald. Det er et 'must see', nemt at komme til.

Et stop ved Skaftholtrettir, Islands ældste fårefolde, bygget i det 12. århundrede af lavasten, berigede os tillige med synet og lyden af rigtig, rigtig mange regnsøver – udover, at det var meget interessant at se de gamle folde.

Vi rundede de mange skønne oplevelser af med et besøg på Restaurant Fjöruborðið i Stokkseyri, en lille by ved havet med blot 441 beboere. Restauranten er berømt for sine lokalt fangede jomfruhummere... og det fik mundvandet til at løbe, da den store gryde med jomfru hummere, svitset i smør, hvidløg og andre velsmagende krydderier, blev sat på bordet. Dertil husets hjemmebagte brød og et køligt glas hvidvin.

Restaurantens motto: Fjöruborðið ... and the sea said ok! Og det gør vi absolut også.

7. DAG

MANDAG DEN 6. JULI 2015

Tidlig afgang fra Selfoss.

Første stop det 3000 år gamle vulkanske eksplosions krater Kerið, 55 m dybt. Meget fascinerende og smukt. Ad en lille sti kunne vi gå ned til vulkansøens overflade - (husk lige en vandrestok, hvis du alligevel har én i bilen!), det var til tider lidt en rutchetur, men det var rutcheturen værd! Helt tyst og stille og søen spejlede vulkanens krater. Et 'must see' along the road!

Geysir eller rettere Strokkur, det skal alle turister se, og det er vi jo også. Allerede på 5 km's afstand kunne vi se det kogende sprøjt fra, nej, ikke Geysir, den springer ikke mere, men fra Strokkur, der springer villigt hvert 2. - 3. minut. Det var meget fascinerende, trods mylder af turister. Det var svært at forlade stedet og i rigtig lang tid, blev vi stående og ventede og fascineredes. Nu, nu lader Strokkur op til et sprøjt, vandhøjden i hullet bobler over, som en gryde kogende vand, og få sekunder efter stod der et kogende sprøjt på omkring 40 m op i luften. Hele området syder og bobler. Og der blev taget rigtig mange fotos, ikke bare af os, men også af alle de andre fra hele verden, der var lige så betaget som os, af dette naturfænomen, der sender kogende vand op fra jordens indre.

Selvfølgelig måtte jeg da også prøve at være en smule kongelig. Dvs. jeg satte mig på Konungssteinar (Kongestenene) på skråningen oppe over Geysir, hvor tre danske konger, der hver især har besøgt Island, har sat sig til hvile for at vente på Geysirs udbrud. Det var Kong Christian IX i 1874, Frederik den VIII i 1907 og Christian den X i 1922, og så altså nu fru Lauritsen fra Kerteminde i år 2015! Geysir og Strokkur er 'et must, must see'!

Ved Gullfoss var det en god ide at iføre sig regntøj. Det vældige Gullfoss, Islands smukkeste vandfald, falder 32 m i to kaskader. Kløften nedenfor faldet er 2500 m lang og 70 m dyb. Og det er et fantastisk og ind i mellem fugtigt syn. Det er imponerende og absolut 'et must, must see'!

Fra Gullfoss kørte vi til endnu en af attraktionerne på The Golden Circle, nemlig Þingvellir, det vigtigste historiske sted i Island. I næsten 9 århundrede fra år 930 til slutningen af 1700 tallet mødtes her Altinget, den lovgivende og dømmende magt = repræsentanter fra hele landet. Altinget var stedet for vigtig kontakt folket imellem. Der kunne komme op til 7-8000 tilrejsende til f.eks. fest, ægteskab, slagsmål og sportsskampe og så var der selvfølgelig også markeder.

Samme sted findes også Almannagjá, en kløft, som er en del af de tektoniske Atlanterhavs plader, der forskyder sig/skubber sig fra hinanden i konstant bevægelse. De fjerner sig 2 cm fra hinanden om året. Det vi kunne se, var en kløft, hvor vestlige side var højere end den østlige. Man bliver helt stum ved naturens kræfter. 'Must see'.

Vi fortsatte langs den smukke Þingvallavatn, Islands største sø på 83,7 km². Sidst på eftermiddagen nåede vi til Reykjavik. Sikken omvæltning fra frisk, uspolet natur til centrum af Reykjavik, ja helt ind i gågaden skulle vi for at finde vores hotel.

8. DAG

TIRSDAG DEN 7. JULI 2015

Smuk, smuk køretur rundt langs Hvalfjörður – Hvalfjorden, som er 30 km lang og 84 m dyb. På det lille næs Hvalfjarðareyri travede vi ud til et tidligere færgersted. Her var et rigt fugleliv, og vi var heldige at se en edderfugle hun på rede... hun fløj forskrækket op, og der lå hendes smukke æg, og vi forlod skyndsomst stedet.

Ved Deildartunguhver, Islands mægtigste kogende kilde, fik vi ved selvsyn at se, hvordan det koger og bobler op af jorden over mange meter. Kilden leverer hvert sekund 180 liter 80 -100° C varmt vand. Kilden forsyner byerne Borganes og Akranes med varmt vand, som dog køles ned til 80° grundet transporten. Et 'must see' fænomen.

'Skulle vi dog køre efter flere vandfald? - Jamen, så lad os da gøre det!'

Og godt vi gjorde det. For det var et anderledes vandfald. Hraunfossar (Lava vandfaldene), var overraskende og imponerende. Ligger på nordsiden af Hvítá floden, og springer frem fra under lavaen, over en strækning på 1 km, med talrige, flotte vandfald. Det er et 'must, must see' fordi, det er så anderledes.

I samme område finder vi Barnafoss – Børnenes vandfald. Det fortælles, at to børn, der var ladet alene hjemme, da familien tog til gudstjeneste, er faldet ned i floden fra en klippebro. I hvert fald, fortælles det, førte sporene i sneen hen til klippebroen. Moderen til børnene fik klippebroen brudt ned, så ikke flere børn skulle komme af dage. I dag er der en bro over vandfaldet.

'Hva' si'r du kone? Skal vi følge det vejskilt til Langjökull gletcheren??

Træt var jeg ved at være, og udsigten til 18 km på en hullet, humplet grusvej, uden garanti for at vi i vores 'lille' 4-hjuls-trækker virkelig kunne nå frem til gletcheren Langjökull, jaaa, jeg trak lidt på det...

Langjökull er Europas 2. længste gletcher, og selvfølgelig måtte vi på eventyr. Og det blev en fantastisk oplevelse. Tænk at komme helt ind og træde ind på og gå på gletcherfoden i strålende solskinsvej og høj blå himmel. Dejlig oplevelse, og for de eventyrlystne, absolut en 'must, must, must see' oplevelse. Husk mad og drikke og vandtætte støvler. Spiste frokost på hjemturen midt i lavamarken med udsigt til Langjökull.

Omkring kl. 15.00 landede vi på Foss Hotel i Reykholt. Dejligt lyst og stort værelse... og det bedste... 3 udendørs hot tubs med varmt vand fra de varme kilder, dog nedkølet til 40° C! Trætte skuldre, trætte kroppe af hoste og snue, gled ned i det varme, let svovlduftende vand og blev blødt op. Efterfølgende sad vi i solen et par timer i badetøj. Det var eneste gang på hele turen, vi kunne sidde på den måde. Vi nød det! Og særlig skønt var det i betragtning af, at vi har været iført vinterfrakker tidligere på dagen.

9. DAG

ONSDAG DEN 8. JULI 2015

En smuk og lang 425 km's rundtur på Snæfellsnes halvøen, der strækker sig 80 km ud i Atlanterhavet. Snæfellsnes er kendt for sine mange fuglefjelde. Overalt på turen havde vi udsigt til vulkanen og gletcheren Snæfellsjökull, der rager 1500 m op. De øverste 400 meter er dækket af is og sne.

Første betagende stop var Gerðurberg, en enorm række kolossale basaltsøjler, der syntes at række helt ind i den sol blå himmel. Man bliver meget lille ved siden af. Kravlede op til foden af Gerðurberg. 'Must, must see'.

Ved Rauðfeldargjá, en høj, smal kløft, vrirlede det med fugle omkring den smalle kløfts top. Vi fulgte floden ind i slugten, der blev smallere og smallere og mere og mere kold. Til sidst var vi så langt inde, der var iskold sne og blot et lille rundt lyshul at se foroven, vel nok 50 m oppe.

Vi fandt flere flotte og interessante fuglefjeld ved den lille fiskerby Arnarstapi. Mogens lå på maven omtrent udover fjeldkanten og fotograferede fugle, vistnok primært rider, der havde rede pladser overalt på de flotte særprægede basaltsøjler og klippevægge.

'Gå lige derover Kone, så er du med på billedet' – lidet vidste jeg, at jeg gik henover en smal klippebro over en enorm slugt, som havet bruste ind i. Imponerende at skue, sådan på afstand. Det var vist klippen Gatklettur (klippen med hul). Ved stormvejr kunne jeg sagtens forestille mig, hvordan det kunne sprøjte op gennem dette hul i klippen.

Vi fulgte kystlinien og kom kort efter til Malariff – en sort sandstrand fyldt med små, glatte, sorte sten. Jagten gik ind på nogle af de allersmukkeste og mest glatte, gode at holde i hånden, og til at bringe minder frem. Der ligger nu nogle stykker i min frakkelomme.

Ved Djúpálónssandur, en sandstrand, forlyder legenden, at der findes 4 løftesten. På disse testede unge fiskere deres styrke. Den største 'Fully-strong' vejer 154 kg, 'Half-strong' 100 kg, 'Weakling' 54 kg og 'Useless' 23 kg. Kunne man ikke løfte 'Weakling' på 54 kg kunne man ikke få arbejde på en fiskerbåd. Det er en sjov historie og vi ledte forgæves efter stenene, ville jo gerne lige have testet vores egnethed som fiskere! Det var dog et meget smukt sted.

I havnebyen Stykkishólmur måtte min chauffør lige hvile øjnene lidt. Vi er begge lidt medtaget af forkølelse og hoste og kroppen er træt. Jeg gik en tur på havnen, og så den ene lille fiskerbåd efter den anden komme ind, tungt lastet. Fra bådens dybe bug blev løftet den ene svingende fulde kasse fisk op efter den anden. Og her taler vi om store, rigtig store torsk og enorme stenbidere.

Mætte af dagens oplevelser sluttede vi af med et besøg i Borganes ved Borgarfjörður. Her findes 'The Settlement Center', der både huser en restaurant og en udstilling, der giver et indblik i Islands bosætning. Der fortælles om vikingernes rejse og om de første mænd, der bosatte sig i Island. Her fortælles historien og en del af sagaen om den voldelige viking og følsomme poet Egill Skallagrímsson, indvandret fra Norge omkring år 900. Vikingen, Erik den Røde (Eiríkur rauði Þorvaldsson) slog sig ned i Breiðafjörður omtrent på samme tid. Erik var meget stridslysten og kunne ikke enes med sine naboer. Slog to mænd ihjel og efter yderligere slagsmål og flere dræbte, blev Erik dømt fredløs og søgte lykken på Grønland. I år 986 sejlede han med 25 skibe, 700 personer og husgeråd til Grønland. Kun 14 skibe nåede frem. Så er det alligevel ren luksus at sejle med MS Norröna på Atlanten !!!

På The Settlement Center fik vi den skønneste, mest vel-smagende, svingende fulde tallerken orangefarvede muslinger! Mundvandet løb atter og det smagte... disse friske muslinger direkte fra Borgarfjörður.

Tilbage i Reykholt, hjemsted for den berømte historieskriver Snorri Sturluson (1179-1241), der blev myrdet i sit hjem, fik vi set Statuen af Snorri og Snorralaug - Snorri's Pool, en udendørs badepool, forsynet med varmt vand fra de varme kilder. (Kun se, ikke bade!).

Og således fristet, gled vi ned i eget hot pool kar. Denne gang nedkølet til 45° C! Det var varmt! Åh, det gjorde godt i den trætte krop.

10. DAG

TORS DAG DEN 9. JULI 2015

Det blev en dejlig solskinsdag, trods kølig vind.

Vi kørte godt 500 km i Vestfjordene. Ja, det er langt, men så absolut alle 500 km værd. Man må være forsynet med en stærk vilje, særlige egenskaber og evner for at overleve og leve i de barske, smukke Vestfjorde. Det forlyder da også, at stammer man fra Vestfjordene, skal man nok få indflettet en lille bemærkning herom i samtalens løb.

Betagende barske fjelde, dybe kløfter, smalle fjorde, blåt vand, øde områder. Mange, mange kilometer på smal grusvej = hovedvejen, som flere steder, nærmest er skåret ind i klippen. Stejle stigninger og fald op til 16 %. Her bruger man ikke autoværn eller anden afskærmning mod de dybe slugter. Her bruger man sin sunde fornuft! Mange høje pas kørte vi opover. Vejen fulgte ofte den gamle postrute, og det er ikke svært at forestille sig, hvor barsk dette område kan være om vinteren.

Og jeg fornemmer til fulde Jón Kalman Stefánsson enestående beskrivelse af den tavse, stærke Jens Post og 'Drenge', der kæmper sig vej gennem et voldsomt vintervej med frost, storm og sne for at bringe posten frem. Det er værd at læse Jón Kalman Stefánssons to fantastiske, poetiske og barske romaner om livet på Islands vestkyst for hundrede år siden - 'Himmerige og Helvede' og 'Englenes sorg'.....

Over en strækning på vel nok 80-100 km, var der så øde og fuldstændig ubeboet, at der blev advaret herom i Iceland Road Guide... bare så vi lige vidste, at vi her var temmelig meget på egen hånd. Og så var jeg taknemmelig for, at det var på Ring Road 1, at bilen fandt på at gå i stykker.

Vi så atter mange flotte vandfald 'along the road', men efter mange smukke kilometer på grusvej blev vi betaget af endnu ét af naturens undere, et vandfald, hvis lige vi aldrig har set.

Dynjandi vandfaldet. Det største vandfald i Vestfjordene. Faldet består af seks på hinanden følgende fald. Hovedfaldet er på 100 m og spreder sit smukke, lange, hvide hår udover klippeterrasserne i den flotteste vifteform. Det er 'et must, must, must see' - taget den lange køretur og grusvejene i betragtning.

Flateyri, en lille fiskerby med 206 indbyggere, er beliggende på et lille næs, under stejle klippevægge. I 1995, en tidlig oktober morgen, blev 19 huse begravet af en lavine. 20 personer døde. Nu har byen bygget en beskyttende murvold i U-form højt over byen til beskyttelse mod en gentagelse.

For at komme til Suðureyri kørte vi gennem en 9.120 m lang tunnel. Mørkt var der og smal var vejen. Efter en stund udbrød Mogens: 'Nå, den er så smal, fordi her er ensrettet'.... Så slappede vi af... lige indtil vi mødte en modkørende! Det viste sig så, at vi havde forkørselsret, og modkørende skulle køre ind på en vigeplads, så snar de så billygter nærme sig. Det fungerede rigtig fint.

Vi lander i Suðureyri, en aktiv fiskerby med 278 indbyggere, på Fisherman Hotel! Et enkelt funktionelt hotel med charme, især i caféen overfor, som også fungerede som reception og morgenmads restaurant.

Sit ydmyge udseende til trods fik vi i hotellets aftensmads restaurant serveret den mest velsmagende og velanrettede aftensmad. Salttorsk til forret og grillet lam til hovedret. Det skal opleves og kan varmt anbefales.

Vi er nu så langt mod nord, som vi kommer på vores rundtur, 66° 07' 48". Vi er tæt på Den Nordlige Polar Cirkel, 66° 33' 39". Lidt sejt, synes vi.

11. DAG

FREDAG DEN 10. JULI 2015

Tåget på toppen af fjeldene og overskyet og 7° C og en frisk vind.

Frakke, hue og vanter blev påmonteret ved vores gåture i Ísafjörður, en lidt større fiskerby med 2.525 indbyggere og med en meget aktiv fiskerihavn.

Dernæst den lille fiskerby Bolungarvík med 906 indbyggere. Også denne by var beskyttet mod laviner. Der var bygget store stenvolde som værn mod snemasserne og til at styre eventuelle laviner uden om byen.

Vi havde god tid i dag, og tog udfordringen op. En 11 km lang, snoet, smal grusvejstur til en lille, ubeboet vig mellem høje fjelde. Skalavík bød på rigtig mange havfugle og en enkelt sæl.

Vi gjorde holdt ved Ösvär, et maritimt museum med tre gamle, tørve fiskerhuse. Her fortalte den barske historie om fordums tiders fiskeri i åben båd på Atlanterhavet - (igen mindes jeg Jón Kalman Stefánsson bøger). Denne gang især 'Himmerige og Helvede' som netop beskriver fiskerens barske kamp for overlevelse som fisker i åben båd.

Atter overnatning på Fisherman Hotel i Suðureyri.

12. DAG

LØRDAG DEN 11. JULI 2015

Uh, glemte at fortælle, at vores aftensmenu bestod af 'Havkat i forklædning' - Mogens var vild med smagen, jeg lidt mere forbeholden. Lidt kraftig smag i forhold til torsk. Desertten var delikat, nemlig fed chokoladecake med flagesalt fra Reykjanes, sød yoghurt (skyr?), blåbær og grøn slush ice af urter fra fjeldet. Yderst velsmagende.

Atter en tur i tunnelen og videre til fiskerbyen Súðavík, med blot 173 indbyggere. Fra tidlig morgen landedes her store flotte fisk, torsk, havkat og bras. Det er koldt i dag, blot 2° C og det blæser 10 M/S.

Kører atter gennem øde, barske, smukke områder på Vestfjordenes øst side. Her er også meget smukt og storslået, og intet foto formår at gengive naturens under. Vi forsøger dog alligevel!

Vi kommer bl.a. forbi Dvergasteinn, en lille 'hytte' med rødt tag, der tilbage i 1896 fungerede som hvalfangerstation. Fra næsset Kambsnes, hvor det blæser bidende koldt har vi udsigt til Súðavík og enorme fjelde overfor. På næsset Hvitanes spottede vi masser af sæler, der lå til tørre på klipperne, blot få meter fra hovedvejen.

Og så havde vi læst om en naturlig, varm pool i klipperne i Heydalur, og det måtte vi da undersøge - trods svært at forestille sig, at man kunne få lyst at smide tøjet i denne bitre, bidende, kolde vind. Vi tog alligevel afstikkeren ud af grusvejen, ca. 15 km og fandt Heydalur. Hvis vi ville over til den naturlige pool..... og det var jo målet ...ja, så måtte vi

krydse den iskolde elv i vand til knæene, og på den anden side spottede vi et lille simpelt, vakkelvornet skævt skur = omklædningsrum!

Elven var iskold uuh ... desto mere vidunderlig var poolen, hvor vandet var dejlig varmt. Og så sad vi der, med høje, sneklædte fjelde omkring os, med udsigt til kolde elve og vinden susende om ørerne ... men vandet var varmt og smørblomsterne smukke på kanten af vores naturlige hot tub! Sikken oplevelse - svær at forlade. Fik besøg af et polsk par, som også jagtede varme kilder.

I den lille by Reykjanes fandt vi saltværket, der udvinder skøn salt fra Atlanterhavet. Saltet håndhøstes udelukkende med grøn, geotermisk energi fra områdets varme geysere, som det eneste sted i hele verden. www.saltverk.com Det var spændende at se, og vi købte flagesalt, sort lava salt og lakrids salt. Dejlig souvenir.

I alle de sidste mange fjorde, vi kørte igennem, bl.a. Bitrufjörður og Hrutafjörður var omtrent hver eneste lille vig, dænget til med drivtømmer.

Nu er vi landet på et såkaldt 'hotel' i Brú. Her er selvcheckin og ud og helt øde og nærmest forladt. Simpelt, men funktionelt overnatnings sted. Området bærer præg af tidligere gode turisttider i form af mange forfaldne og forladte hoteller og spisesteder. Vi spiser vores medbragte mad og drikke i loungen med udsigt til fjelde med sne og tåge.

13. DAG

SØNDAG D. 12. JULI 2015

Dagen bød på klipper, slugter, vandfald, snoede bjergveje og vi er for længst ude af Vestfjordenes barske og øde majestætiske natur. Vi kører gennem grønne, frugtbare, bløde dale og lander i Nordlandets såkaldte hovedstad Akureyri med 18.100 indbyggere.

Først dog en lille grusvejs afstikker til Borgarvirki. En samling klipper, der mest af alt ligner en rund borg, men det er det altså ikke. Der er en fantastisk udsigt fra toppen. Borgarvirki er 177 m høj med basalt søjler på 10-15 m, der former en cirkel på toppen. Der har været bygget en mur i et hul, der har dannet indgang til 'borgcirklen'.

Akureyri – 18.100 indbyggere. Jamen dog, så landede vi i en storby ude fra ingenting. Kan sagtens forestille mig, hvordan det har været/er attraktivt at komme fra de små fiskerbyer og til Akureyri for at få en uddannelse. Læs Kristín Marja Baldursdóttirs bøger om Karitas. 'Karitas uden titel' beskriver især Karitas' men også hele en stor faderløs søskendefloks kamp for uddannelse i begyndelsen af 1900-tallet.

Akureyri har mange forskellige uddannelsesinstitutioner, endog et universitet, og der er selvfølgelig også fiskeindustri. Vi travede en tur, både i den nye og den gamle bydel, der ligger smukt ved Eyjafjörður fjorden. Der var rigtig

mange velbevarede huse langs Hafnarstræti, hvor også byens første og ældste hus, Laxdalshús, der blev bygget i 1795, ligger. Mange huse var beklædt med bølgeblikplader, der var malet i forskellige farver. Desværre var den højt og flot beliggende kirke lukket, men hvilken prægtig udsigt udover fjorden fra kirken.

En lille morsom opdagelse: Der var de sødeste røde hjerter, som rødt lys i lyskurvene. Det får da én til at blive helt mild og straks stoppe op!

Et 'must see' på vejen mod næste overnatningssted var Goðafoss – Gudernes vandfald. Smukt formet som to hestesko vandfald. Ifølge sagaen smed Þorgeir af Ljósavatn sine gudestatuer i vandfaldet, da Island blev omvendt til Kristendommen.

Vi skal sove de næste 3 nætter på Narfastaðir, en gammel fårefarm ombygget til hotel. Rigtig fint og stort værelse med tekøkken og gratis internet. Og om lidt skal vi prøve deres hot tub!

Og her kom vi i dialog med et østtysk par, der var i færd med at opleve verden. De fortalte åbent om deres liv bag jerntæppet. Det blev en rigtig god snak og et dejlig varmt bad.

14. DAG

MANDAG D. 13. JULI 2015

Vi vil se hvaler!

Nu er vi her i Island, så tæt på Húsavík, der er kendt som 'whale watching capitol of Europe'! Det er i hvert fald hvad brochuren fortæller. Húsavík blev grundlagt i år 870 af en svensk viking og Húsavík betyder selvfølgelig 'bugten med huse'.

Vi valgte at sejle ud med 'Gentle Giants' og valgte en tur, hvor vi med sikkerhed ville kunne se søpapegøjer og med lidt held også hvaler. Det foregik i en rib båd med 2 x400 HP motorer, og iført overlevelsesdragter og redningsveste fløj vi henover bølgerne med 30-40 knob i timen. Der var plads til ca. 15 passagerer og det gav mulighed for godt udsyn til alle. Man skulle dog lige vænne sig til halvt stående at klemme lårene sammen om midter konsollen, når vi hoppede og dansede henover bølgerne, bare sådan lige for at skåne ryggen.

Ret forude så vi Puffin Island = Søpapegøje øen, Lundey, en 41 m høj klippeø. Himlen over øen og ud over havet var sort af fugle. Det kan da umuligt være ... jovist, det var det! Søpapegøjer i tusindvis i luften, i vandet og ikke mindst overalt på klipperne. Her vendte søpapegøjerne tilbage år efter år for sammen med den eneste ene, at udruge et enkelt æg! Det var fuldstændig overvældende og betagende.

Vi opdagede et par mænd på øen. De var klatret op af de stejle skråninger forsynet med fangstnet. En ganske kort periode hvert år er det tilladt at fange søpapegøjer mhp. at spise dem. Der er dog visse regler. Kun flyvende fugle. Aldrig fugle siddende på jorden. Aldrig fugle med fisk i munden, de har nemlig en unge i en rede et sted.

Så blev vi beriget med synet af flere 'white beaked dolphins', der kan blive 3,1 m lang og veje 350 kg. De sprang omkring og fornøjede os i lang tid.

Og pludselig kom sprøjtet fra en hval. Vi suste hen i nærheden og lå stille og ventede. En kæmpe – en pukkelhval, der kan blive 17 m lang og veje 48 t spise frokost i vores nærhed. Dykkede og kom op, krummede ryg, lettede lidt på halen og forsvandt atter i dybet i sin jagt på det et tons fisk, den skal fortære i dagens løb. Mange, mange gange fik vi fornøjelsen. Det var en fantastisk oplevelse. Denne tur er simpelthen en 'must, must, must see' oplevelse.

Om vi kunne holde varmen, trods blæst og sorte dryppende skyer??? Ingen problemer. Dragten holdt os fint varme.

Hov, vi så da også lige, dog meget kort og ganske få gange, en såkaldt 'Minke whale' som kan blive 11 m og veje 10 t.

Efterfølgende måtte vi lige sidde stille på en bænk ved havnen og lade de skønne oplevelser synke ind.

Herefter en rundtur på halvøen Tjörnes. Kørte igennem området Kelduhverfi, hvor der var vulkansk aktivitet i 1975 og adskillige jordskælv i 1976 og i 1978. Det siges, at området udvider sig, og mange nye revner og sprækker dukker op, og gamle revner og sprækker er blevet bredere. Samtidig er hele området sunket en meter og en ny sø, Skjálftavatn = Jordskælvs søen, er dukket op! Det var tankevækkende at køre i dette område.

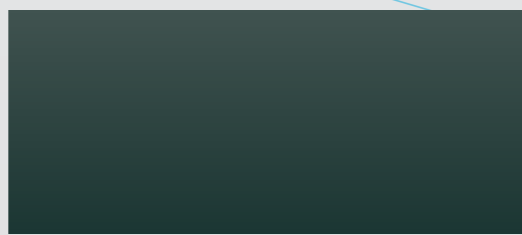
Efter lidt besvær fandt vi Asbyrgi, en hesteskoformet, stejl klippe formation 3,5 km lang og med klipper på 90 meters højde, og midt i hesteskoen en gigantisk klippe ø, Eyan, på 2000 x 250 m. Ingen ved hvordan Asbyrgi er dannet. Der er mange forklaringer, den sjoveste er, at det er et aftryk af Sleipnirs hov. Sleipnir er Odins 8-benede hest. Flot og fascinerende uanset oprindelse. Regnvejret gjorde dog sit til, at det ikke blev til en vandretur i området.

Ad en særdeles hullet grusvej fortsatte vi i regnvejret, ca. 40 km med store, mudderfarvede, vandhuller, der gav enorme sprøjt, til Islands berømte vandfald, Dettifoss. Beskrevet som det største og mest majestætiske vandfald i Island. 44 m højt og med vandkaskader på 212 tons pr. sekund. Ret så imponerende. Først så vi dog Hafragilsfoss på 'sølle' 27 m. Også imponerende. Dettifos er 'et must see'. Kan ses fra begge sider af kløften. Tænker synet er mest imponerende fra vest siden ad vej 862.

Det regnede og regnede, og de sidste mange kilometer hjemad på grusvejen blev vi som legesyge, muntre børn! Vi racede afsted på vaskebrættet = grusvejen, gennem vandpytter/huller i jagten på det mest imponerende muddersprøjt. Godt vi sidenhen fandt en tankstation, hvor børste og vandslange var ledige. Det hjalp også godt på vores vandrestøvler, der var blevet fuldstændig indfedtet i ler fra Námafjell, området med kogende ler og slam, stinkende svovldampe og farverige bjerge. Sikken stank, men helt fantastisk at se og gå rundt i. En 'must, must' oplevelse.

På lang afstand kunne vi se Hrossaborg, et eksplosionskrater ca. 500 m langt. Vi kunne køre helt ind i krateret ad et hjulspor gennem flere store vandhuller. Flot var det og lidt oppe af skråningen fandt jeg flere blå-farvede stykker lava.

På vej hjem til 'vores fårefarm' kom vi forbi Myvatn Natu-rebath, Nordlandet blå lagune med geotermisk varmt vand, pumpet op fra 2500 meters dybde. Det må vi simpelthen prøve. Vi tog dog hjem og nøjedes med vores egen hot tub. Havde været på farten i 10 timer. Det blev til ost og flutes og druer til aftensmad.

15. DAG

TIRSDAG DEN 14. JULI 2015

Kl. 8.22, 3° C, regn, dis og tunge skyer, som i går.

I dag vil vi på vulkaner! Askja vulkanen vil vi gerne besøge, og bade i Öskjuvatn's grønne varme vand. Det skulle være noget helt særligt. Öskjuvatn er 217 m dyb og dette krater, noget mindre end Askja, blev dannet efter et vulkanudbrud i 1875.

Vejen ind til Askja, det 50 km² store vulkankrater, 7-8 km langt og 5-6 km bredt, er en lavagrusvej 108 km lang. Så tidlig afgang ind i det enorme, store, helt øde lava område inde i højlandet. Vi kørte ad den endeløse, snoede, hullede grusvej, forcerede et par vandhuller og kom efter 40 km's kørsel til rutens første vadested ved Grafarland elven. Mogens var ude at kigge... Mmhh! Det lod sig vist godt gøre... Men 1/3 ude i elven blev det dybt, jeg råbte højt og RAV'en blev sat i bakgear. Sikken det dampede fra den, da vi havde fast og rimelig tør grund under hjulene igen. Neeej! Det var for risikabelt, vi trak 'forsigtighedskortet' og vendte om! Øv! Men pinligt og træls ville det have været, at være 'turisten, der var kørt fast i elven'!

Retur i regnvejret og et meget kort regnvejr's visit til den blå vulkan sø Viti. Smukt syn, og vi havde gerne travet kraterkanten rundt, hvis ikke for regn og pløre!

Dagens helt fantastiske oplevelse, trods regn og tåge, blev i stedet et 4 timer langt ophold i Nordlandets blå lagune, Myvatn Naturebath. Luften var 8° C, vandet 40° C og fyldt med livgivende mineraler, salte og geotermiske mikroorganismer! Det kan slet ikke beskrives, hvor skønt og afslappende det var. Det SKAL opleves!

Vi flottede os, og købte et 'beer ticket' armbånd. Og efter 2 timers afslappende, skøn skvulpen omkring rakte jeg armen med min 'beer ticket' i vejret, og vupti så kom livredderen susende med 2 kolde Viking øl i plasticrus. Vi fandt en klippe i søen vi kunne sidde, ligge, læne os op af de næste par skønne timer, kun optaget af at være til stede i velværet i det bløde, blå vand, omgivet af varme, hvide dampe. Pris ca. 200 D.kr. pr. person.

16. DAG

ONSDAG DEN 15. JULI 2015

Regn og tåge, tyk og hvid, så pludselig opholdsvejr, så tæt tåge igen og hov, en gylden stribe solskin i et par minutter. Vær forberedt på hurtige vejrskift i Island.

Vi kører Myvatn rundt på vores sidste hele dag i Island. Myvatn søen er omgivet af lidt af det hele i Island, lava formationer, kratere, grotter, svovlbjerge og skønne vådlandsområder, et rigt fugleliv og masser af små grønne øer i søen. Særlig smuk køretur. Myvatn, der betyder Myggesøen, er en af de største søer i Island. Er 36 km² stor, ligger i 277 m's højde og er fra 2,5 - 4,5 m dyb. Vi så nu ikke så mange fugle, det regnede simpelthen for meget til en travetur. Men så var der til gengæld heller ingen myg!

Så blev det næsten opholdsvejr og på med varmt tøj og afsted på en lille travetur i det helt specielle område Skutustaðir, noget, der ligner kæmpehøje, men er mange pseudokratere og rigtige kratere. Pseudokratere opstår, når varm lava løber henover søer og vådområder. Det øverste lag lava størkner. Der dannes indespærrede vandlommer, der eksploderer og sender sten, slagter og aske i luften.

Dimmuborgir, endnu en travetur i et lava område, med mange mærkelige lava formationer. Dette område er ligeledes skabt ved at flydende lava har dækket et vådområde.

Der var anlagt fine travestier i hele området i forskellig længde. Vi travede en god times tid ud til den mest specielle lava formation, kaldet 'Kirken'. Det var som at træde ind i et kirkeskib, og højt oppe en slags prædikestol. Absolut værd at besøge.... gerne næste gang i tørvejr og solskin, så bliver traveturen nemlig længere!

På lang afstand øjner vi Hverfjall. Et 312 m højt rundt krater. 140 m dybt og 1300 m i diameter. Skulle være én af de største af sin slags i hele verden. En eksplosion for 2500 år siden skabte dette flotte, runde krater. Kratersiderne består af sten og aske. Der var en trampesti op til kraterkanten. Det krater måtte vi da op til randen af! Vi gik rundt på randen og kiggede ned i det svimlende dyb. Det var en fascinerende oplevelse og helt bestemt noget man SKAL se. Havde vejret artet sig (det blæste isnende koldt) så havde vi travet krater randen rundt!

Ad Ring Road 1 til sidste overnatningssted i nærheden af Egilsstaðir. Så flere imponerende vandfald. Det blev til et stop ved vandfaldet Ystra Rjúkandi. Fra P-plads ved vejen en 10 minutters travetur ad en trampesti til flot, flot udsyn til vandfaldet. Dernæst ind at handle i Netto, inden vi fandt vort overnatningssted, Svartiskogur.

17. DAG

TORS DAG DEN 16. JULI 2015

Tidlig afgang fra Svartiskogar og til Seyðisfjörður gennem tåge og dis. Vel ankommet til Seyðisfjörður gav vi hinanden 'hig five' – ringen er sluttet – vi klarede en fantastisk

rundtur i egen bil i Island, kørte 3.250 km og er stribevis af skønne naturoplevelser rigere. Gad vide om ikke de mange skilte med Góða ferð gjorde sit til det!

18. DAG

FREDAG DEN 17. JULI 2015

Dejligt at komme ombord på MS Norröna igen, med udsigt til 2 døgn afslappende og smuk sejlads. Alle vegne fandt vi atter dæksstole og hyggekrege og vi påskønnede den afslappede atmosfære, som skib og besætning udstråler. I skibets restauranter lød vi os fornøje med velsmagende og velanrettet mad og følte os meget velkommen i vort afslappede fritidstøj. Noterede os, at der var et fint afskærmet udendørs boldspil område, som både børn og voksne så

ud til at nyde, og inden døre var der også et spilleområde for børn og unge. Vi kunne også have valgt at lade os underholde med Bankospil. Vi valgte dog den mere stille meditative udgave: sejle, sejle, atter beundre de majestætiske Shetlandsøer, spise, læse dagbogen og genopleve vore oplevelser og lade indtrykkene synke ind, slappe af i saltvandskarret med udsigt til Atlanten. Sikken skøn sejlads!

19. DAG

LØRDAG DEN 18. JULI 2015

Ankomst Hirtshals ved frokosttid i strålende sol... Mætte af oplevelser glæder vi os til at vende hjem til Kerteminde igen. Suser hjemad sammen med den øvrige ferietrafik og er hjemme ved 16-tiden.... Og 'Surprise' er der så nogen, der

råber. Flaget er hejst og haven pyntet med flag, og der stod børn og børnebørn og tog imod og overraskede os med velkomst/fødselsdags champagne og aftensmad i det dejlige solskinsvejr. Det var en vidunderlig modtagelse og en skøn afslutning på en storslået ferie.

LIVSNYDERNES 'TOP 11' OPLEVELSER I ISLAND

Gjáin

Hvalsafari/søpapegøjer i Husavik

Østfjordene fra Seyðisfjörður til Djúpvorgur

Vestfjordene ud og ind

Seljalandsfoss

Hraunfossar

Dynjandi

Salttorsk (Fisherman Hotel i Suðureyri)

Myvatn Naturebath

Heydalur

Hot Tub Saltvandskarret

LIVSNYDERNES BEDSTE OPLEVELSER I ISLAND

Betagende Naturoplevelser

Gjáin

Kerið

Strokkur

Almannagjá

Deildartunguhver

Langjökull gletcheren

Gerðurberg

Malariff

Hvalsafari/søpapegøjer i Husavik

Asbyrgi

Flotteste køreture

Østfjordene fra Seyðisfjörður til Djúpvorgur

Snæfellsnes halvøen

Vestfjordene ud og ind

Kelduhverfi området

Lava vejen F88 fra Hrossaborg ind mod Askja

Skalavikurvegur 630 (fra Bolungarvik til Skalavik)

Mest betagende vandfald

Seljalandsfoss

Haifoss

Gullfoss

Hraunfossar

Dynjandi

Frydefulde madoplevelser

Jomfru hummer (Restaurant Fjöruborðið i Stokkseyri)

Torsk med sellerimos (Foss Hotel i Reykholt)

Salttorsk (Fisherman Hotel i Suðureyri)

Islandsk grillet lam (Fisherman Hotel i Suðureyri)

Chokoladecake med flagesalt fra Reykjanes,

skyr, blåbær og grøn slush ice af urter fra fjeldet (Fisher-

man Hotel i Suðureyri)

Blåmuslinger fra Borgarfjörður (The Settlement Center,

Borganes)

Madpakken midt i lavamarken med udsigt til Langjökull

gletcheren

Lidt af hvert

Havnelivet/fiskerbåde/fisk i Stykkishólmur og Súðavík

Tunellen til Suðureyri og Súðavík

Røde hjerter i lyskurvene i Akureyri

Myvatn Naturebath

Heydalur

Det bedste ombord på MS Norróna

Hot Tub Saltvandskarret

Dæksstolene

Soldækket 8. dæk

Morgenmadsbuffeten

INSPIRATIONS- OG KILDEMATERIALE:

Fag litteratur

'Iceland Road Guide', af Steindór Steindórsson.

www.Icelandroadguide.com

(Kan købes på nettet og på tankstationer i Island – dog uvurderlig i planlægningsperioden hjemme i DK. Er helt, helt uvurderlig på rundturen! Meget detaljerede små kort og detaljerede beskrivelser.)

'Turen går til Island' af K. Torben Rasmussen

(God bog. I denne sammenhæng, fin overordnet supplement til ovenstående)

Skønlitteratur

Kristín Marja Baldursdóttirs bøger om Karitas, især

'Karitas uden titel'

Jón Kalman Stefánssons 'Himmerige og Helvede' og

'Englenes sorg'

Kort

Købt hos www.ferdakort.is

Overall map of Iceland

(Stort godt oversigtskort hjemme på spisebordet/hotellet undervejs)

Road Atlas 1:200 000

(Med spiralryg. Helt uvurderlig på turen.

Meget overskueligt og detaljeret, nemt at bruge i bilen)

GPS – brugte en Garmin GPS, som til hver en tid, viste os, hvor vi var.

På forhånd havde vi lagt alle overnatningsadresser ind på GPS. Det fungerede fint.

Diverse

Overalt i Island, f.eks. på overnatningssteder og tankstationer, findes nemt gratis mindre kort og brochurer og små hæfter for hvert område.

For os har det altid været vigtigt at have materiale på forhånd og gøre os så fortrolig med landet og oplevelserne som muligt. Derfor købte vi materiale på forhånd. Derudover er internettet en udtømmelig kilde til inspirationsmateriale.

Internet og mobiltelefon i Island

Vi har en lille (5*8 cm) WiFi router fra Huawei (ca. kr. 300) som vi bruger i Danmark såvel som når vi er på rejse. Vi har tidligere brugt den i Østrig, Tyskland og USA, og nu også i Island – og altid uden problemer.

I Danmark har vi et Telmore abonnement på bredbånd, og når vi rejser, køber vi i landet et SIM-kort med en given datamængde, som vi løbende over nettet kan foretage tilkøb til. I Egilsstaðir købte vi et Siminn prepaid Mobile Broadband SIM-kort med 1 GB data for 2.000,- Islandske kroner (100 D.kr.), og monterede det i WiFi routeren.

Routeren foretog selv opkoblingen, og vi var online med computer iPad og iPhones. Efter et par dage løb vi tør for data, og kobled herefter op via nettet til www.siminn.is/topup. Her købte vi yderligere 5 GB.

Vi havde herefter data nok til resten af turen. Vi var tit på nettet, og vi oplevede ikke en eneste gang, at der ikke var dækning, selv mange km ind i højlandet mod Askja var der pinde på dækningen.

Siminn, det har virket for os i Island.

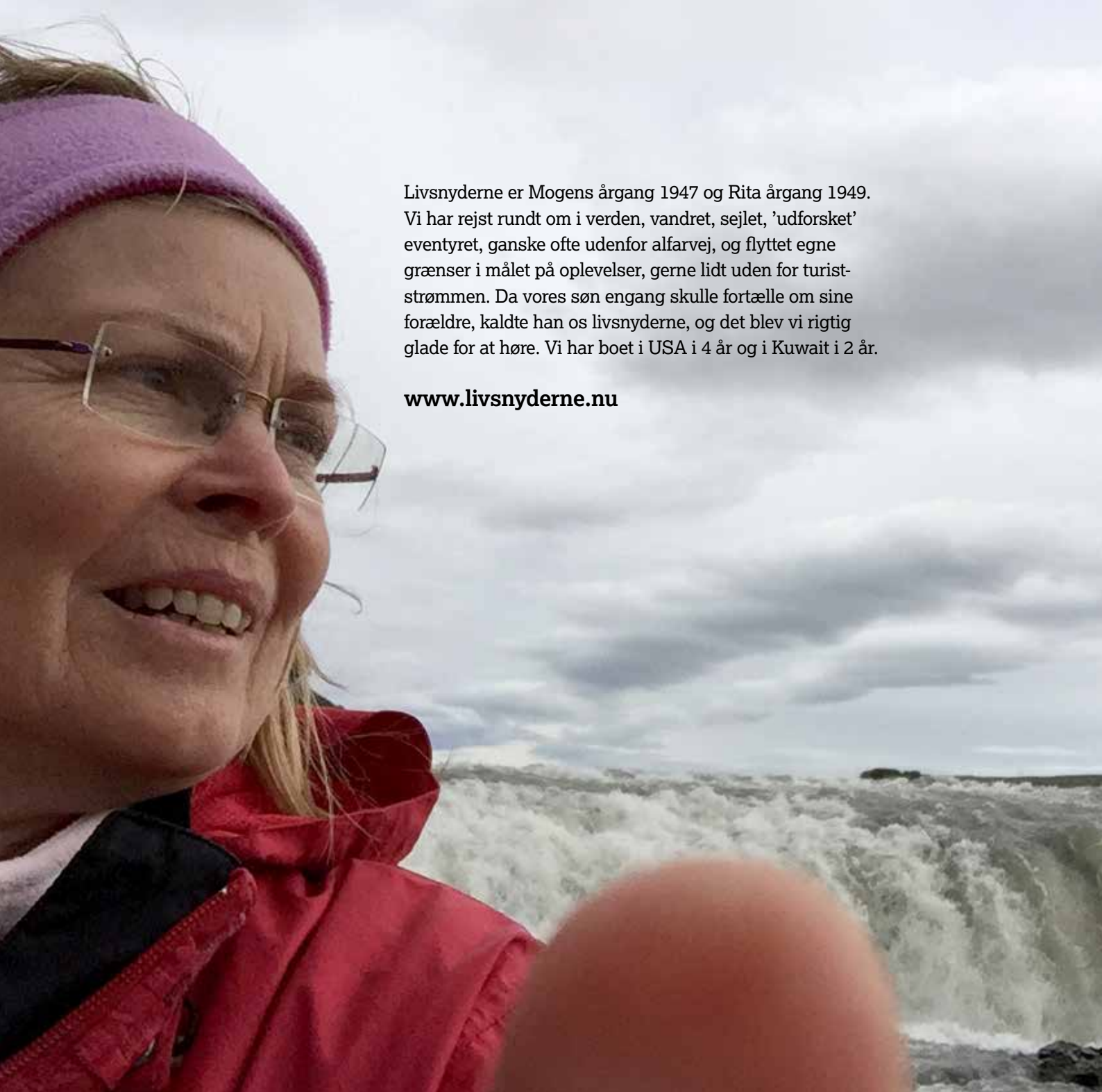
Internet og mobil telefon på båden

På MS Norröna til/fra Island kan der købes Internet via Satellit. Der kan købes en voucher-kode i receptionen på skibet, eller der kan købes online via WiFi opkobling til netværket Internet. Der følger fine vejledninger med i forbindelse med begge former – dog var internettet lidt ustabil på vores sejlads.

Smyril Line A/S · Dalsagervej 9B, 1. sal · DK-9850 Hirtshals
Tel +45 96558500 · booking@smyrilline.dk

www.smyrilline.dk · www.smyrilline.no
www.facebook.com/smyrilline.dk · www.facebook.com/smyrilline.se
www.facebook.com/smyrilline.no

Livsnyderne er Mogens årgang 1947 og Rita årgang 1949. Vi har rejst rundt om i verden, vandret, sejlet, 'udforsket' eventyret, ganske ofte udenfor alfarvej, og flyttet egne grænser i målet på oplevelser, gerne lidt uden for turiststrømmen. Da vores søn engang skulle fortælle om sine forældre, kaldte han os livsnyderne, og det blev vi rigtig glade for at høre. Vi har boet i USA i 4 år og i Kuwait i 2 år.

www.livsnyderne.nu